

روت^۷ کیتاب

به زبان گیلکی

www.gilakmedia.com

۱۳۹۷ شمسی

حق چاپ محفوظ است. در صورت استفاده از تولیدات،

لطفا نام وبسایت عنوان شود.

روت

نَعومی وئوہ بوستن

۱ قدیم زمات، وختی اسرائیل سرزمین میان، رہبرانی کی اوشان «داوران»* دوخوآدیدی، حکومت کودید، قحطی بمو و هنّ و اسی ایتا مردای جہ بیت لحم شهر کی اوستان یهودا میان نہہ بو، خو زن و دوتا زاکان امرأ کوچ بوکودہ، بوشو موآب سرزمین دورون کی اویہ غریبہ مأنستن ایتا مدت زندگی بوکونہ. ۲ او مرد نام «المیلک» بو، اون زناک نام «نعمی» و اون پسران نام «محلون» و «کلیون». اشان جہ افراتہ خاندان بید کی شہر بیت لحم یهودا دورون زندگی کودید کی کوچ بوکودید بوشویدی موآب سرزمین میانی و اویہ ساکن بوبوستیدی. ۳ ہویہ المیلک، نعمی مردای، بمرده و اون زناي خو دوتا پسران امرأ تنها بمأنسته. ۴ محلون و کلیون، دوتا دختر شہر موآب امرأ کی اوشان نام «عریہ» و «روت» بید، عروسی بوکودیدی. حدود ده سال اویہ زندگی کودیدی ۵ کی محلون و کلیونم بمریدی و نعمی بی مرد و خو پسران بمأنسته.

روت وفاداری

۶ نعمی خو عروسان امرأ ویریشته کی موآب سرزمین جا و آگردید، چونکی موآب دورون بیشناوستہ بو کی خوداوند خو قوم کومک بوکودہ و اوشان خوراک فادہ. ۷ اون خو عروسان امرأ او مکان جا کی اویہ زندگی کودید، رأ دکفته کی و آگرده یهودا سرزمین ۸ ولی نعمی خو عروسان بوگفته: «و آگردید بیشید شیمی مار خانہ. دوعا کونم هوطو کی مر و شیمی مرداکان کی بمریدی نیکی بوکودیدی، خوداوند شمر نیکی ۹ و رحمت بوکونہ کی شومان هر کودام ایتا مرد دیگر امرأ دووارہ عروسی بوکونید و اون خانہ میان بہ آرامش فأسید.» نعمی اوشان آخرین بار ماچی بدہ. عریہ و روت زارزار گریہ بوکودیدی ۱۰ و بوگفتید: «نہ، امانم تی امرأ و آگردیم تا بیشیم تی قوم ورجا.» ۱۱ ولی نعمی بوگفته: «می جان زاکان، و آگردید بیشید بہ خانہ. چرہ خوآیدی می امرأ بایید؟ مگہ من تانم دووارہ مرد بم و پسرانی بہ دنیا باورم تا پیلہ بید، شیمی امرأ عروسی بوکونید؟ ۱۲ نہ می جان دختران، و آگردید بیشید بخانہ. من دووارہ عروسی کودن رہ خیلی پیرم. هطو اگہ اومیدی دأشتیم کی ایمشب عروسی کونمہ و پسرانی یم بدونیا آورمہ، ۱۳ تانیدی تا او زاکان پیلہ بید منتظر بسید و عروسی نوکونید؟ نہ جان زاکان، می زرخی، شیمی تلخی جا ویشترہ، چونکی خوداوند، خو روی می جا و آگردانہ.» ۱۴ اوشان دوتان زارزار گریہ بوکودیدی و عریہ خو مرد مار ماچی بدہ، خودا حافظی بوکودہ ولی روت اون بچسبستہ.

۱۵ نعمی روت بوگفته: «بیدین، تی مرد برارزن و آگردستن درہ، بشہ خو قوم و خو خودایان ورجا. تونم اون امرأ و آگرد، بوشو!» ۱۶ ولی روت بوگفته: «مر وادار نوکون تی جا سیوا بيم، و آگردم. تو هر جا

* ۱: «داوران» کسانى بید کی خودا، قوم اسرائیل ببخشہ بو تا اوشان جہ حلمہی دوشمنان حمایت بوکونہ.

بیشی منم تی امرأ ایم۔ هر جا تو بئسی، منم اوپه ایسم۔ تی قوم می قوم، تی خودا می خودا به۔ ۱۷ تو هر جا بیمیری، منم هوپه میرم کی هوپه دفن بم۔ خوداوند مَر نبخشه اگه بجز مردن تی جا سیوا بیم! ۱۸ وختی نَعومی دینه اون عروس، روت خو حرف سر ایسه کی اون امرأ واگرده، ده اون مجبور نوکوده بشه۔

نَعومی و روت واگردستن بیت لحم شهز دورون

۱۹ پس نَعومی و روت رأ دکفتیدی، تا آنکی فارسه یید شهز بیت لحم۔ وختی اوپه فارسه ییدی، توما مردم، اوشان آمون و آسی ذوق بوکودید و زناکان همدیگر و اُورسه ییدی: «ا زناى واقعاً نَعومی ایسه؟» ۲۰ نَعومی اوشان بوگفته: «مَر (نَعومی) * دونخوانید! مَر دوخوانید (مارا) * چونکی قادر مطلق مَر زندگی ی تلخی فاده۔ ۲۱ دس پور می شهز جا بوشوم ولی خوداوند مَر دس خالی واگردانه۔ چره مَر (نَعومی) دوخوانیدی؟ چون خوداوند، قادر مطلق، مَر زندگی ی تلخی فراهم بوکوده و مَر به مصیبت گیرفتار بوکوده.»

۲۲ اطوی بو کی نَعومی خو عروس، روت موابی امرأ، مواب سرزمین جا واگردستیدی۔ فصل برداشت محصول جو تازه شروع بو بوسته بو کی اوشان فارسه ییدی بیت لحم۔

روت بو عز امرأ مولاقات کونه

۱ نَعومی ایتا فامیل داشتی، بو عز نام، دودمان ایملک جا، کی مال و منال زیادى داشتی۔ ۲ ایتا روز روت موابی، نَعومی ی بوگفته: «مَر ایجازه فادن مزرعه دورون بشم و اینفری کی مَر لطف داره، دونبالسر رأ دکفم تا جویی کی به جا بمأنسته، اوچینم.» نَعومی بوگفته: «بوشو می جان دختر!» ۳ پس روت بوشو کشتراز دورون تا کارگران دونبالسر جو اوچینه۔ دس بر قضا، مالک او تیکه زمین بو عز بو۔ ۴ چند ساعت بوگودشته بو کی بو عز، بیت لحم جا فارسه، خو خرمن چینان سلام بده و بوگفته: «خوداوند شمر بداره!» اوشانم جواب بده ییدی: «خوداوند تر برکت فاده!» ۵ بو عز خو سرکارگر و اُورسه: «او دختر، کویتا خانواده جا ایسه؟» ۶ سرکارگر جواب بده: «اون هو دختر موابی ایسه کی نَعومی امرأ سرزمین مواب جا واگردسته۔ ۷ اون می جا ایجازه بخواسته و بوگفته: (تأم خرمن چینان دونبال، رأ دکفم و هر چی کی خوشه بجا مانه، مَر اوچینم؟) او دختر صُب زود بمو، تا هسا کار کودن دره و ایچه فقط سایان جیر ایستراحت بوکوده.»

۸ بو عز روت دوخواده، بوگفته: «دختر جان، گوش بدن چی گفتن درم۔ خوشه چینی و آسی، کشتراز دیگری سر نوشو۔ آیه جا نوا شوئون و زناکان دیگر میان کی کار کودن دریدی، بس۔ ۹ کشتزاری ی توجه و اینتخاب بوکون کی اوپه جوئ و وینیدی و اوشان دونبالسر بوشو۔ من کارگران تی سفارش بوکودم کی تر کار نارید۔ هر وخت تشنه بو بوستی، بوشو ظرف آبی کی اوشان، چشمه جا باوردیدی، بوخور.»

* ۲۰:۱ نَعومی به زبان عبری ینی «خُرْم و خوشحال»۔ * ۲۰:۱ عبری زبانان «مارا» کسانى گفتمیدی کی اوشان زندگی تلخ و غمناک بو۔

۱۰ روت خودش تآوده اون پا جیر و سجده کونان بوگفته: «چره مر کی ایتا غریبه ایسم موحبت کونی؟» ۱۱ بوغز بوگفته: «من بیشناوستم از وختی کی تی مرد بمرده تی مرد مار چی کاران خبی انجام بدیی، تی پتر و مار و تی زادگاه ترک بوکودی، بمویی قومی ورجا کی اوشان نشناختی. ۱۲ خوداوند، تر تی کاران و اسی عوض فاده. خوداوند، خودای اسرائیل ورجا کی بمویی تا اون بال و پز جیر پناه باوری، تر پيله پاداش نیکو فاده.» ۱۳ روت و اگردسته بوگفته: «آقا جان، اومید دارم کی هطومی امرأ مهربان بمائی. تی موحبت گبان مر دیلگرمی ایسه. البته دانم کی تی کنیزان مانستن نییم.»

۱۴ خوراک خوردن دیبید کی بوغز روت دوخوآده بوگفته: «بیآ سفره سر ایتا لقمه نان اوسان، سرکه امرأ بوخور.» روت کارگران ورجا بینیشته و بوغز اون ایچه و اویشته دانه فاده. اون بوخورده و سر بوسته، ایچهیم زیاد باورده. ۱۵ بازین روت ویریشته کی خوشه چینی بوکونه. بوغز خو کارگران دستور ده: «ایجازه بدید اون هر جا خوایه، خوره خوشه اوسانه، حتی جایی کی خوشه یان دسته بوکودید. اون شرمنده نوکونید. ۱۶ غیر آن، ایچه خوشه یان خودتان موشته جا، اون ره بیرون فاکشید و زمین سر فوکونید تا بتانه جم کونه. اون سرزنش نوکونید.» ۱۷ پس تا غروب دم، روت مزرعه دورون، جو اوچه. سر آخر هر چی جو کی اوچه بو، بوکوبسته کی ایتا پيله زیبیل بوبوسته، ۱۸ کی اون اوساده خو امرأ باورده شهر. اون مرد مار بیده کی اون چقدر جو اوچه و خو غذایم بعد سر بوستن، هرچی کی بجا بمانسته بو، باورده خو مرد مار فاده.

۱۹ نعو می اون جا واورسه: «ایمروز خوشه چینی و اسی کویه بوشو بی؟ کویه کار بوکودی؟ خودا کسی کی تر لطف بوکوده، برکت فاده.» پس روت خو مرد مار جواب ده کی کویه کار بوکوده و مالک مزرعه کی ایسه. اون بوگفته: «ایمروز اویه کی کار بوکودم بوغز زمین بو.» ۲۰ نعو می خو عروس بوگفته: «خوداوندی کی همیشه زنده یان و مورده یان رحمت کونه، اون برکت فاده. اون می فامیلان نزدیک و امی فامیلان وکیل و صی* ایسه.» ۲۱ روت موآبی ایضافه بوکوده: «مهمتر اون کی بوغز مر بوگفته: (می کارگران امرأ بس تا امی درو تومام به.)» ۲۲ نعو می خو عروس بوگفته: «خوبه دختر جان کی تو اون زناکان کارگر امرأ بسی، چونکی اطویی ده کسی نتانه مزرعه دیگر سر تر آزار و اذیت بوکونه.»

۲۳ پس روت تا آخر دروی جو و گندم بوغز زناکان کارگر امرأ بسسه تا خوشه چینی بوکونه و خو مرد مار ورجا زندگی کودی.

روت و بوغز خرمنگاه میان

۱ ایتا روز نعو می، روت مرد مار، اون بوگفته: «دختر جان، من ده و تر سرپناه پیدا بوکونم کی به آرامش فارسی. ۲ بیدین، تو دانی بوغزی کی تو اون کنیزان امرأ ایسه بی، امی فامیله. غروب دم اون، خرمنگاه سر جوئی باد دهه. ۳ ویریز تر بوشور، عطر بزن، تی خوروم لیاسان دوکون، بوشو به خرمنگاه. بوغز تا خو غذای بوخوره، ونال تر بیدینه. ۴ وختی دراز کشه، اون جاجیگای فندر. بوشو

* ۲۰:۲ «وکیل و صی» عبری کلمه جا ترجمه بوبوسته کی نزدیکترین فامیل گفیدی کی و اسی خو فامیلان جا حمایت بوکونه.

اويه، اون پا جا، ردائِ اوسان. هويه اون پا ورجا دراز بکش تا اون بفامه کی آن حمايتِ خوایی. اون تر گه ده چي و اُبوکونی.» ۵ روت جواب بده: «هر چي بوگفتی انجام دهم.»

۶ پس روت بوشو به خرمنگاه و هر چي کی آن مرد مار بوگفته بو انجام بده. ۷ وختي بوغز خو غذای بوخورد، سرحال بوسته، بوشو کی خرمن کنار بوخوسه. بعد آنکی بوغز بوخوفته، روت آرام بوشو اون ردای اون پا جا اوساده، هويه اون پا کنار دراز بکشه. ۸ نصف شب بوغز خواب جا پيرسته و اگر دسته، تعجب مره بیده کی ایتا زناي اون پا کنار دراز بکشه. ۹ و اُورسه: «تو کیسی؟» روت جواب بده: «تی کنیز روت ایسم. تی ردا کنار مر جا بدن*، چونکی تو امی فامیلان وکیل وصی ایسی.» او زمان آکار ایتا نیشانهی درخوآست عروسی کودن بو.

۱۰ بوغز بوگفته: «خوداوند تر برکت فاده، دختر جان. تو تی آخرین وفاداری به امی خانوادیم خیلی حُب نیشان بدیی، چونکی جوان دونبال، چي فقیر، چي ثروتمند رأ دنکفتی. ۱۱ هسا ده نوأ ترسن. هر چي بیگی تر انجام دهم. تومام مردوم شهر بفامستیدی کی تو زن حُبی ایسی. ۱۲ هسا دوروسته کی من تی وکیل وصی ام ولی وکیل وصی دیگر ایسه کی می جا، تر نزدیکتره. ۱۳ ایمشب هیه بس. فردا اگه اون حاضر ببه تی وکیل وصی ببه، حُبه، ولی اگه او کار نوکوده، به خوداوندی کی حی و حاضر، من تر آکار کونم. تانی هیه تا صُب بوخوسی.»

۱۴ پس روت اون پا پهلو بوخوفته. تاریکی صُب، قبل آنکی کسی قابل تشخیص ببه، ویرشته. بوغز اون بوگفته: «ونال کسی بفامه زنی به خرمنگاه بمو بو!» ۱۵ و ایضافه بوکوده: «تی شال باور، واکون!» روت اون باورده، واکوده. بوغز شیش تا پیمانہ جو اوساده، دوکوده شال دورون و اون کول بنه. روت بوشو شهر دورون.

۱۶ وختي فارسه خو مرد ماژ خانه، نَعومی و اُورسه: «دختر جان، چي بو بوسته؟» روت هر چي کی بوغز اون ره انجام بده بو تعریف بوکوده ۱۷ و ایضافه بوکوده: «اون آ شیش تا پیمانہ جوی مر فاده و بوگفته: (دس خالی تی مرد ماژ ورجا نیشی.)» ۱۸ نَعومی بوگفته: «دختر جان، هسا ده منتظر بس کی بفامی چي پیش امون دره، چونکی ایمرز بوغز آرام نیشینه تا کی آکار تومام کونه.»

بوغز عروسی روت امرأ

۴ ۱ بوغز بوشو شهر دروازه کی اویه مردوم جم بوستیدی و اویه بینسته، بیده هو فامیل وکیل وصی کی اون تعریف بوکوده بو امون دره. اون دوخواده، بوگفته: «رفق، بیآ ایه می ورجا بینشین.» اون بمو بوغز ورجا، بینسته. ۲ بوغز ده تا ریش سیفیدان شهر بخوآسته کی باید اوشان ورجا بینشینید. اوشانم بمویدی اویه بینشتیدی.

۳ بوغز، او فامیل وکیل وصی بوگفته: «نَعومی سرزمین موآب جا و اگر دسته. اون ملکی کی امی بمرده برار الیملک شین بو، خوآیه بفروشه. ۴ مر فیکر بوکودم تر ماجرا جا و آخر کونم و ا مردومی کی آیه نیشیدی و می قوم ریش سیفیدان ورجا، تر پیشهاد بدم کی تو اون وکیل وصی بیبی و او

زیمین بیہینی. ولی اگہ اون نخواستی، مَر بوگو تا بدآنم، چونکی بہ جز تو کس دیگری نیسہ. اگہ تو نیہینی، منم کی حق دآرم او زیمین بیہینم.» اون جواب بدہ: «من اون وکیل وصی بم و او زیمین ہینم.»^۵ بوغز بوگفتہ: «بدآن روزی کی زیمین، نَعومی و روت موآبی جا بیہینی، او وئوہ ہم تی زن بہ و تو وَا اون مرد نام، اون مال و منال امرأ، زندہ بدآری.»^۶ اون واگردستہ بوگفتہ: «پس من نتآنم او زیمین مرہ بیہینم، چونکی نخواستیم می مال و منال بہ خطر دکفہ. می حق تر واگذار کونم کی تو او زیمین بیہینی. من توان آکار نارم.»

^۷ قدیم زمات، سرزیمین اسرائیل میان رسم بو کی وختی خواستیدی خوشآن حق خرید ملک ایتا نفر دیگر واگذار بوکونید، خوشآن صندل، پا جا بیرون آوردیدی، فادہبیدی او رفیق. آکار اسرائیلی یان میان نشان دہی کی معاملہ انجام بوبوستہ.

^۸ اطوی او وکیل وصی، بوغز بوگفتہ: «تو تر او زیمین بیہین.» بازین خو صندل بیرون باورده. ^۹ بوغز ریش سفیدان و تومام مردومی کی اوہہ جم بوسٹہبید، اعلام بوکودہ: «ایمروز شاہد ببید کی من تومام املاک الیملک، کلیون و محلون، نَعومی جا بیہم. ^{۱۰} اطوی روت موآبی، کی محلون وئوہ بو، می زن بوبوستہ تا دارایی اون مرد کی بمرده، حفظ بہ و اون نام، اون فامیلان ورجا و اون شہر میان نابود نہہ. ایمروز شومان می شاہد ایسید.»

^{۱۱} تومام مردوم و ریش سفیدانی کی شہر دروازہ میان ایسہبید، بوگفتیدی: «امان شاہد ایسیم. زنی کی تی خانہ دورون آمون درہ، خوداوند اون راحیل و لیہ * مانستن چاکونہ، کی ہر دوتان یعقوب رہ ایتا عالمہ زای باوردیدی. افراتہ دورون خوشبخت و بیت لحم میان معروف ببید ^{۱۲} و زاکانی کی خوداوند جہ آ جوان زنا ی تر بخشہ، فرص خاندان مانستن ببید، کی تامار و یهودا زای بو.»

داوود پادشا شجرہ نامچہ

^{۱۳} اطوی بوغز، روت امرأ عروسی بوکودہ و خوداوند روت قوت باروری ببخشہ و اون، پسری بہ دنیا باورده. ^{۱۴} بیت لحم شہر زناکان، نَعومی بوگفتیدی: «خوداوند سپاس گیمی کی تر ایتا نوہ فادہ تا بی کس و کار نیسی. امی دوعا آنہ کی خودا زاک، تومامی قوم اسرائیل دورون پیلہ دانہ چاکونہ! ^{۱۵} آپسری زندگی تازہ کونہ و تی عصای پیری بہ، چونکی تی عروس کی تر دوس دارہ و ہفت تا پسر جا نیکوترہ، او زاک بہ دنیا باورده.»

^{۱۶} نَعومی او زاک بغل کودہ، بنہ خو سینہ سر، اون پرستاری بوکودہ و اون دایہ بوبوستہ. ^{۱۷} ہمسادہ خانہ زناکان بوگفتیدی: «پسری نَعومی رہ بہ دنیا بمو.» اوشان اون «عوبید» نام بنہبیدی. عوبید یسا پسر و یسا داوود پسر بو.

^{۱۸} فرص خاندان شجرہ نامچہ اطوی بو:

حصرون، فرص زای

^{۱۹} رام، حصرون زای

عمیناداب، رام زای

۲۰ نَحشون، عَمیناداب زای

سَلمون، نَحشون زای

۲۱ بوَعز، سَلمون زای

عوید، بوَعز زای

۲۲ یَسا، عوید زای

و داوود، یَسا زای بو.